

ἀπαράιτητον συμπλήρωμα πάντων τῶν λεξικῶν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἀναλαβόντες τὴν ἐκδοσιν τοιοῦτου ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ, συναισθανόμεθα φιλοφρόνως τὸ μέγεθος καὶ τὰς δυσχερείας τοῦ ἔργου· πεποίθαμεν ὁμῶς, συναρωγούς καὶ συνεργάτας ἔχοντες κρατίστους εἰδικούς ἀνδρας, ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ ὑπερβικήσωμεν ταῦτα καὶ ν' ἀνταποκριθῶμεν πρὸς τὰς εὐλόγους ἀξιώσεις τοῦ δημοσίου. Τα ἐν τέλει τῆς παρούσης ἀγγελίας δημοσιευόμενα ὀνόματα τῶν συντακτῶν, ὧν οἱ πλείστοι ἐπιφανῆ κατέχουσι θέσιν ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμαις, παρέχουσιν ἐγγύησιν ἀσφαλῆ ὅτι τὸ ἀναγγελλόμενον ἔργον θὰ συνενεθῇ τὰς τρεῖς πρωτίστως πρὸς εὐδοκίμησιν ἐγκυκλοπαιδικῶν λεξικῶν ἀπαιτουμένης ἀρετῆς,

ἀκρίβειαν, σαφήνειαν καὶ συνομιλίαν.

Πλὴν δὲ τούτου ἀναγκαῖον ἐκρίθη τὸ ἀναγγελλόμενον λεξικὸν νὰ διακρίνηται τῶν ὁμοίων εὐρωπαϊκῶν διὰ τὸν κατ' ἐξοχὴν ἔθνικόν τῶν αὐτοῦ. Ἔργον ἐκδιδόμενον ἐν Ἑλλάδι καὶ χάριν τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ὑπὸ Ἑλλήνων συντασσόμενον, εὐλογον εἶναι νὰ διατρίβῃ κατὰ προτίμησιν μετὰ πλείονος ἐπιμελείας καὶ ἀγάπης περὶ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἑλλήνας θέματα καὶ καθόλου περὶ τὰ ἐνδιαφέροντα ἰδιαιτάτα τούτους. Ὅθεν ἐκ τῶν ἐδδομένων κόντακίς ἢ ὀγδοηκόντακίς χιλίων ἄρθρων τοῦ λεξικοῦ τῶν περὶ παντοίων ζητημάτων τῶν γραμμάτων, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν πραγματευομένων, ἐκτενέστερα καὶ πληρέστερα θὰ εἶναι τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, εἰς τὸν βίον καὶ τὴν θρησκείαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν. Οὕτω δὲ τὸ ἑλληνικὸν ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν θὰ καταστῇ μοναδικὸν καὶ ἀναγκαιότατον βοήθημα καθόλου μὲν παντός φιλαρχαίου, ἰδίᾳ δὲ τῶν περὶ τὴν κλασσικὴν παιδευσιν διατρίβόντων.

καθηγητῶν, διδασκάλων, φοιτητῶν καὶ μαθητῶν.

Ἐπίσης ὁ προσήκων θὰ γείνη ἐν τῷ λεξικῷ λόγος περὶ θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν μεσαιωνικὴν καὶ τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ φιλολογίαν, εἰς τὴν βυζαντινὴν τέχνην καὶ τὰς βυζαντινάς ἀρχαιοτάτας καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν καθόλου λαογραφίαν, ἅτινα ὡς ὀλιγώτερον ἐνδιαφέροντα τοὺς ξένους ἢ παντελῶς ἄλλείπουσιν ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν λεξικῶν ἢ ἀτελέστατα ἐξετάζονται ἐν αὐτοῖς. »

**Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ
Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς ΕΣΤΙΑΣ.**

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἡ ἐν Στοκχόλμῃ τῆς Σουηδίας ἐκδιδομένη ἐφημερίς Post-och Inrikes Tidningar, ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον, δημοσιεύει μακρὰν ἀνάγνωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑστίας ἐκδοθέντος **ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟῦ ΤΕΥΧΟΥΣ**, οὗ ἐξάιρει τὴν καλλιτεχνικὴν σύνθεσιν καὶ τὸν πλοῦτον ἐν τοῖς περιεχομένοις, παραλαμβάνει δ' ἐξ αὐτοῦ ἀνατυπούσας τὰ ποιήματα τῶν σουηδῶν ποιητῶν κ. κ. Σάντερ, Σνόλσκυ, Σέντερβαλλ καὶ Ρύδβεργ.

Τὰ ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ Ἐκθεσὶ τοῦ Μοναχοῦ πωληθέντα ἐν ὅλῳ ἔργα ἀποτελοῦσι τὸ ποσὸν 1,050,000 μάρκων. Αὕτη δὲ ἡ ἐκθεσις μετ' ὅλας τὰς δαπάνας, ὧν ἐπαρύνθη κατέλιπε κέρως καθαρὸν 100,000 μάρκων. Τὰ δύο ταῦτα εἶνε εὐλωττότατα μαρτύρια ἐπιτυχίας.

Τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ δοῦκὸς Ἑρνέστου Β' τοῦ Κοδούργου ἐξεδόθη καὶ ὁ δεῦτερος τόμος. Ὁ τόμος οὗτος περιέχει λίαν ἐνδιαφερόσας ἱστορικὰς σελίδας περὶ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, τοῦ Ναπολεόντος Γ' κλπ.

Ὁ ἐσπεόμενος ἄγγλος ποιητὴς λόρδος Τέννyson, ὁ λαμβάνων τιμητικὴν ἐπιχορήγησιν 250 λιρῶν παρὰ τῆς Βασιλείας, ἐπεράτωσεν ἄρτι νέον αὐτοῦ δράμα, τοῦ ὁποῦ τοῦ πρωτεύον γυναικεῖον πρόσωπον θὰ ὑποκριθῇ ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ

νῦν διατρίβουσα διάσκημος ἐπὶ τέχνῃ καὶ κάλλει ἀμερικανὴς ἠθοποιὸς Μέρυ Ἀνδερσον.

Εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν Κολλέγιον τοῦ Πεκίνου προσετέθη ἑδρα Γερμανικῆς Γλώσσης.

Τὸ νεώτατον μυθιστόρημα τοῦ Ζολᾶ, τὸ περὶ ἀλθτον **Ὁ νεῖρον** πρόκειται νὰ ληφθῇ ὡς ὑπόθεσις μελοδράματος, οὗ τὴν μουσικὴν θὰ γράφῃ νεαρὸς παρισινὸς μελοποιὸς ὁ Βρουνώ.

Τῇ ἐπινεύσει καὶ συμπράξει τῆς χήρας αὐτοκρατορέας τῆς Γερμανίας Βικτωρίας ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Ἀγγλίᾳ βιογραφία τοῦ θανόντος αὐτοκράτορος. Τίτλος τοῦ συγγράμματος εἶνε : Φρειδερίκος Γ'. ὡς διάδοχος τοῦ θρόνου καὶ ὡς αὐτοκράτωρ, ὑπὸ Rennell Rodd. Τὸ ἔργον θὰ ἐκδοθῇ ταυτοχρόνως καὶ γερμανιστί.

Τὴν 22 Ὀκτωβρίου ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Δίστ ἐγένετο εἰς Βάιμαρ ἡ ἐναρκτήριος συνεδρίασις τοῦ Ἰδρυματός Δίστ. Τὸ ἱδρυμα τοῦτο συνεστάθη ὑπὸ τῆς προκίψσης Μαρίας Χοενλόε, ἥτις εἰσέφερεν 80 χιλ. μάρκων. Σκοπὸς αὐτοῦ εἶνε ἡ ὑποστήριξις νέων μουσικῶν στερομένων τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν ἢ γερόντων μὴ δυναμένων πλέον νὰ ἐργασθῶσι. Τὸ ἱδρυμα ἐδρεῖται ἐν αὐτῇ τῇ οἰκῇ ἐν ᾗ κατῴκει ζῶν ὁ Δίστ, ὅπου ὑπάρχει καὶ τὸ Μουσεῖον Δίστ, περὶ οὗ ἄλλοτε ἐγγράφη ἐν τῇ Ἑστίᾳ.

Εἰς βιβλιόριον ἐκδοθήσονται ἀνέκδοτα τοῦ στρατιωτικοῦ βίου ἅτινα ἐν χειρογράφῳ εἶχε καταλίπει θανὼν ὁ ἀμερικανὸς στρατηγὸς Γράντ.

Τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἰταλικοῦ θεάτρου καὶ δὴ ἐν Ῥώμῃ παρεστάθη μετὰ μείστης ἐπιτυχίας ἐσχάτως « Ὁ Ὀρφεύς » τὸ θαυμασίον μελοδράμα τοῦ Γλοῦκ.

Τὸ σχέδιον τοῦ ἀκαταπονήτου Λαμουρὲ περὶ ἱδρύσεως μικροῦ θεάτρου ἐν τινι τῶν παλαιῶν περιχώρων πρὸς εἰδικὴν παράστασιν ἔργων τοῦ Βάγνερ μέλλει νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἡ ἐναρκὴς τοῦ θεάτρου θὰ γίνῃ διὰ παραστάσεως μερῶν τοῦ Πάριφαλ, ὅστις καὶ ἐπὶ τούτῳ μεταφράζεται νῦν γαλλιστί. Ὁ Πάριφαλ ὡς γνωστὸν εἰς οὐδὲν θεάτρον ἄλλο ἐκτός τοῦ ἐν Βαύρουτ παρεστάθη ἐπὶ μόνον δὲ μέρη ἐκτελοῦνται ἐν συναυλαίαις.

Τῇ 2/14 Νοεμβρίου ἐνεκαίνισθη ἐν Παρισίοις τὸ νέον Ἰνστιτοῦτον τοῦ Παστέρ.

Τὸ ἱατροσυγνῆδριον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς Ρωσσίας μελετᾷ τὸ σχέδιον περὶ ἱδρύσεως εἰδικῆς ἱατρικῆς σχολῆς διὰ τὰς γυναῖκας.

Ἐν Μάινιγγεν τῆς Γερμανίας κατερίσθη πρωτοτυπώτης συλλογὴ περιλαμβανούσα ἐφημερίδας δημοσιευσάσας ἄρθρα ἢ ποιήματα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἢ εἰδικὰ φυλλάδια δημοσιευθέντα. Ἡ ὅλη συλλογὴ περιλαμβάνει 250 τοιαῦτα εἰς 54 διαφόρους γλώσσας γεγραμμένα. Μεταξὺ τούτων περιλαμβάνονται ἥτε ἀρχαῖα καὶ ἡ νέα Ἑλληνική. Πίσταται δὲ γλώσσαι καὶ διάλεκτοι τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερικῆς καταριθμοῦνται. Τὴν συλλογὴν ταύτην ἥτις ἐκτίθεται εἰς θίαν τοῦ κοινῶς κατήρτισεν ὁ αὐλάρχης τοῦ δοῦκὸς τοῦ Μάινιγγεν εἰς πενταπλοῦν ἀπέστειλε δὲ ἀνὰ μίαν ἑτι εἰς τὸν νῦν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, εἰς τὴν μεγάλῃ δούκισσαν τοῦ Βάδεν, εἰς τὸν Μόλτικε καὶ εἰς τὸν Βίσμαρκ. Ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ἰδικὴν του κατέθηκεν ὅπως φιλάσσηται ἐν τῇ Βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βερολίνου.

Τὸ νέον δράμα τοῦ Ἀλφρόνσου Δωδὲ ὅπερ θὰ παρσταθῇ ἐν τῷ Gymnase ἐξ οὐδενὸς τῶν μυθιστορημάτων αὐτοῦ ἐλήφθη καθ' ὅλοκληρίαν, ἀλλὰ σχετίζεται πρὸς τι ἐπεισῶδιον τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἔργου τοῦ Ἀθανάτου.

Ὁ περίφημος δραματικὸς θίασος τοῦ Μάινιγγεν ὅστις θεωρεῖται ὁ ἀρίστος τῆς Γερμανίας ἐν τῇ ἐκτελείῃ κλασσικῶν ἔργων θὰ δόσῃ σειράν παραστάσεων κατὰ τὸ προσχέξ ἔαρ ἐν Κοπεγχάγῃ καὶ ἐν Στοκχόλμῃ.

Σύγχρονος Φάουστ εἶνε ὁ τίτλος κωμικωτάτης παρωδίας τοῦ ἔργου τοῦ Γκαίτε, ἥτις τέρπει νῦν τὸ κοινὸν τοῦ Λονδίνου.

Ἡ θεολογικὴ σχολὴ τοῦ ἐν Γκίσεν Πανεπιστημίου ἀνεκέρησεν ἐπίτιμον διδάκτορα τὸν πρίγκιπα Βίσμαρκ.

Περὶ τῆς γιγαντιαίας προσόδου τοῦ τύπου ἐν Β. Ἀμερικῇ μαρτυροῦσιν αἱ ἐξῆς σημειώσεις : ἐν ἔτει 1800 ἐξεδίδοντο 200 ἐφημερίδες. Τῷ 1840, 850· τῷ 1850 ἀνέλθον εἰς 2523. Εἶτα τῷ 1860 φθάνουσιν εἰς τὸν ἀριθμὸν 4051· τῷ 1870, 5871, καὶ τῷ 1880, 11314. Ἡ δὲ ὀλικὴ κατὰ φύλλον ἐκδοσις καὶ μὲν 1850 ἦτο 5 142 117 ἀντιτύπων· τῷ δὲ 1860 : 13 663 409, τῷ 1870 : 20 824 475. καὶ τῷ 1880 : 31 779 686.

